

Nr 826

Av herr **Wallmark** och herr **Jacobsson**, **Gösta**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 200, med förslag till förordning om ändring i vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (nr 648).*

(Lika lydande med motion nr 993 i Andra kammaren)

I proposition nr 200 år 1963 har Kungl. Maj:t begärt riksdagens yttrande över ett förslag till ändring i gällande vägtrafikförordning i sådan riktning att inspektion skall kunna ske hos försäljare av motordrivna fordon m. m. i och för kontroll av dessas beskaffenhet och utrustning. Förslaget motiveras därav att missförhållanden råder inom en del av handeln med begagnade bilar. Det förutsättes att en bestämmelse av föreslagen innebörd i praktiken endast kommer att tillämpas då skälig misstanke föreligger om allvarliga defekter på saluhållna fordon. Till förebyggande av olägenheter för bilreparationsverkstäder genom omotiverad kontroll av omhändertagna objekt föreslås vissa regler.

Med hänsyn till trafiksäkerheten är det av vikt att en sanering av ifrågasatt missförhållande kommer till stånd. Det kan emellertid starkt ifrågasättas om den föreslagna bestämmelsens räckvidd i praktiken blir tillräcklig. Den irreguljära handel med begagnade bilar som i första hand torde avses i propositionen kan nämligen uppträda i starkt varierande former. Dessa former kan relativt lätt anpassas i syfte att kringgå saneringsåtgärder av exempelvis här aktuell art. Hithörande förhållanden kan belysas genom en av poliskammaren i Stockholm i maj 1962 gjord inventering, varav framgår att i huvudstaden 148 företag var sysselsatta med handel av begagnade bilar och att av dessa ungefär en tredjedel helt saknade lokaler för förvaring av saluförda fordon. Enligt samma rapport skulle 1 000-talet bilar till salu dagligen belasta gator och parkeringsplatser inom malmområdena i huvudstaden. Denna art av yrkesmässig handel med begagnade bilar framträder dessutom ej sällan som försäljningserbjudanden från privatpersoner genom smärre "Till salu"-annonser i dagspressen.

Därest syftet med den framlagda propositionen skall nås, synes därför motiverat att principiellt utsträcka omfattningen av de föreslagna kontrollåtgärderna till varje objekt som för de omdömesgilla besiktningsmän som för ändamålet kommer att utnyttjas framstår som en tydlig trafikfara. En särskild tilläggsbestämmelse av angiven innebörd bör intagas i vägtrafikförordningen.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att utsträcka den i propositionen föreslagna fordonskontrollen till varje fordon som utgör en påtaglig trafikfara.

Stockholm den 26 november 1963

Gunnar Wallmark

Gösta Jacobsson